

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 19

Răstignirea

28 După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis : „Mi-e sete.”

29 Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet și l-au dus la gură.

30 Când a luat Isus oțetul, a zis : „S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul și și-a dat duhul.

Moartea lui Isus dovedită

31 De frică să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabatului – căci era ziua Pregătirii, și ziua aceea de Sabat era o zi mare – iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți și să fie luați de pe cruce.

32 Ostașii au venit deci și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi, apoi pe ale celui alt care fusese răstignit împreună cu El. 33 Când au venit la Isus și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor ;

34 ci unul din ostași l-a străpuns coasta cu o săuliță ; și îndată a ieșit din ea sânge și apă.

35 Faptul acesta este adevărat de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.

36 Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească Scriptura: „Niciunul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

37 Și, în altă parte, Scriptura mai zice : „Vor vedea pe Cine au străpuns.”

Îngroparea lui Isus

38 După aceea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci și a luat trupul lui Isus.

39 Nicodim, care la început se dusese la Isus noaptea, a venit și el și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloe.

40 Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, după cum au obicei iudeii să îngroape.

41 În locul unde fusese răstignit Isus era o grădină ; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.

42 Din pricină că era ziua Pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

CAPITOLUL 20

Învierea lui Isus Hristos

1 În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric ; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt.

2 A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis : „Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde L-au pus.” 3 Petru și celălalt ucenic au ieșit și au plecat spre mormânt. 4 Au început să alerge amândoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru și a ajuns cel dintâi la mormânt ... [Continuarea în nr. viitor]

Nr. 222 / Duminică 3 Iunie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 14 Iunie 2018

- Editorial
- Voiu binecuvânta numele dumitale
- Lancea lui Achile
- Proverbe despre lăcomie
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Minte bolnavă – trup bolnav
- Versetul de aur al Bibliei

„Domnul cunoaște zilele oamenilor cinstiți ; și moștenirea lor ține pe vecie”.
PSALMUL 37 : 18

Editorial. Încredințează-ți toată viața în mâinile Lui Isus !

„Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă”. (Ioan 3 : 16).

Da, acest Dumnezeu adevărat, viu, atotputernic s-a descoperit în ascultarea rugăciunilor credinței prin ajutorul Lui în micile nevoi zilnice ale vieții noastre.

„Domnul este lângă toți cei care ÎL cheamă, lângă cei ce ÎL cheamă în adevăr”. (Psalmul 145 : 18). Lumea nu bănuiește cât de minunat, cât de credincios este acest Mântuitor și Prieten, căci nu-L cunoaște.

Un prieten povestește : „În februarie 1909 am primit într-o dimineață două scrisori de la copii ai lui Dumnezeu. În una mi se împărțăsea o mare nevoie. Unor scumpi copii plini de abnegație ai lui Dumnezeu le lipseau grabnic, ba chiar arzător de urgent 2000 de mărci pentru continuarea lucrării Domnului.

În cealaltă scrisoare un credincios întreba ce să facă cu 2000 de mărci, care erau deja de mult pregătiți la el, pentru a fi folosiți pentru Domnul. Ambele scrisori fuseseră scrise cu credință și rugăciune.

Pentru mine a fost prețios să văd cât de minunat îngrijește Domnul de ai Săi, care au încredere în El, chiar și în trebuințele exterioare, ba chiar și acolo unde este vorba despre bani. El a spus : „Poporul Meu niciodată nu va mai fi dat de rușine”. (Ioel 2 : 26)

Acest caz s-a terminat prin aceea că cei nevoiași, care ceruseră de la Domnul 2000 de mărci, au obținut 2500 de mărci la puține zile după ce a fost scrisă prima scrisoare.

„Odată eram,” așa relatea dr. Torrey, „într-o stare financiară foarte strâmtorată. Așa fusesem călăuzit, să renunț la tot venitul și trăiam propriu-zis de la mână la gură, aceasta înseamnă : din mâna lui Dumnezeu la gura mea.

Fiecare îmbucătură o primeam direct de la Tatăl meu ceresc ca răspuns la rugăciunea mea. Chiar și toate hainele necesare pentru soția mea, pentru copii noștri și pentru mine le obțineam prin rugăciune. Totul ne-a fost dat de Dumnezeu.

În toată viața mea nu fusesem niciodată așa de liniștit. De multe ori ascultarea rugăciunii venea abia în ultima clipă a nevoii. Când ne așezam la micul dejun, nu știam de unde ne va veni prânzul.

Îmi amintesc că într-o dimineață soția mea mi-a spus : „Măcelarul este jos ; am nevoie de niște bani.” Am spus : „N-am.” Ea a continuat : „N-avem nimic pentru prânz – ce să fac ?” Am răspuns :

„Spune-i să plece – n-avem nevoie de nimic. Până la prânz vom primi bani la timp.” Ea s-a dus jos și i-a spus măcelarului că în dimineața aceasta nu cumpărăm nimic.

Câteva clipe după aceea s-a întors cu o scrisoare în mână. N-o deschisese încă și nici nu știa de unde venea, dar a spus consolată : „Aici sunt banii tăi !” – Am deschis scrisoarea și banii erau acolo - și încă destul de mulți. –

Dacă ne rugăm corect lui Dumnezeu, dacă suntem copiii Lui, dacă privim la El și ne punem încrederea în El, atunci nu ne vor lipsi niciodată cele necesare !”

Este important ca orice om să înțeleagă limpede, lucid, că puterea și ajutorul lui Dumnezeu nu sunt în nici un caz la capăt acolo unde este vorba despre bani ; dimpotrivă, acestea sunt lucrurile cele mai mărunte.

Ai încredere în Dumnezeu, bizuiește-te pe făgăduințele Lui, bazează-te pe El din toată inima și vei face cele mai minunate experiențe în legătură cu ajutorul și puterea salvatoare a lui Dumnezeu !

Ce mare și minunat este harul lui Dumnezeu, care caută ce este pierdut și poate să mântuiască oameni în privința cărora noi am pierdut orice nădejde. Într-adevăr, Isus mai adevărește și astăzi cuvântul Lui : „*Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut*”.

În anul 1907, o soră medicală fericită și-a adus o prietenă la un creștin. Această prietenă era o bețivă, încătușată de mulți ani, nenorocirea bătrânului ei tată, o fată de vreo 32 de ani.

Creștina se străduise sincer de-a lungul anilor, prin îndemnuri și avertizări să-și ajute prietena să scape din lanțurile viciului. Bețiva semnase o juruință de abținere și făcuse planuri – cine știe de câte ori. –

Și alții s-au străduit pentru această faptură omenească – totul părea să fie zadarnic. Cele două au venit acum cu întrebarea : *Dacă mai există vreo cale de speranță, de ajutor ?* Cel ce credea în Isus le-a arătat pur și simplu cuvântul :

„*Dacă Fiul vă va elibera, veți fi cu adevărat liberi*”. (Ioan 8 : 36) și a întrebato pe cea cu băutura dacă voia să creadă cu sinceritate acest cuvânt și să se încredințeze Domnului Isus care era de față.

Au îngenuncheat și ea I-a spus Domnului cu cuvinte simple, copilărești, că acum își încredințează toată viața în mâinile Lui. El să-i ia lanțurile păcatului și să șteargă cu sângele Lui prețios toate petele ei, să-i dăruiască viața nouă, veșnică.

Doi ani au trecut fără ca slujitorul lui Dumnezeu să fi auzit ceva despre mersul problemei ; apoi Domnul a condus-o pe sora medicală iar la el cu un prilej deosebit și ea a relatat că prietena ei era deplin eliberată de viciul băuturii în ceasul acela, că alcoolul pierduse orice putere de atracție pentru ea. Domnul răspunsese rugăciunii credinței cu o eliberare completă.

[Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV -1909-1910]

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

276. Recunoștința fiilor către părinți

Mihail Kogălniceanu în preajma Crăciunului din anul 1833 fiind la studii în Lineville, Franța, cu fiii domnitorului Sturza, a scris tatălui său o prea frumoasă scrisoare de felicitare.

Din acea scrisoare reproducem următoarele : „În toată curgerea vieții mele, și la cel mai de pe urmă minut, voi căuta, ca să mă fac vrednic de purtările de grijă a dumitale pentru mine, cu buna mea purtare, și deapănarea, seara și dimineața voi binecuvânta numele d-tale, și voi ruga pe milostivul Dumnezeu ca să —ți întoarcă prețul a atâtor faceri de bine, căci numai Ziditorul poate singur să facă aceasta.

Cu prilejul înnoirii anului, mă grăbesc ca să-ți poftesc cele mai mari norociri, o viață îndelungată, fericită, cu zile lungi, cu sănătate necurmată și cu tot felul de bunătăți.

Rog pe Făcătorul tuturor ca să asculte aceste dorinți cari le fac din toată inima, din toate puterile mele. Deși aceste poftiri sunt mici și nu sunt bine arătate și că gura și condeiul meu nu sunt destul de destoinice pentru a-ți arăta asemenea simțiri, însă inima mea simțește mai mult decât îmi e cu putință a rosti”.

Dicționar de cuvinte,

expresii, citate celebre

• **Lancea lui Achile** – Legenda spune că regele Mysiei (vechi ținut din Asia Mică), fiind rănit de lancea lui Achile, a consultat ... oracolul în chip de medic.

Oracolul i-a răspuns că rana nu poate fi tămăduită decât de cel care i-a făcut-o.

Și atunci Ulise a preparat din rugina lăncii un soi de alifie și într-adevăr regele s-a vindecat. Lancea lui Achile avea deci de la început însușirea să vindece pe oricine vătămă.

Mai târziu a căpătat un dar în plus : de a servi ca termen de comparație pentru ceea ce poate face pe cât rău, pe atât bine. Bunăoară, se spune despre cuvânt că e *ca lancea lui Achile* : poate răni dar poate și mângâia ...

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 9. Minte bolnavă - trup bolnav

Hal Stevens nu putea să înțeleagă de ce diabetul său a crescut după ce a luat acel „examen stupid”.

Și profesorul care a dat tema de control nu vedea cum artrita sa a devenit mai rebelă după ce a corectat lucrările scrise.

Toate aceste cazuri ilustrează subiectul cel mai ciudat din medicina modernă.

Cu fiecare an ce trece obținem o tot mai largă înțelegere despre aptitudinea minții (*psyche*) de a produce diferite perturbări în corp (*soma*). De aici și termenul de psihosomatic.

Tensiunea emotivă a minții poate produce schimbări vizibile, izbitoare în corp, schimbări care pot deveni serioase și fatale.

Această concepție ar trebui să ne dea o nouă perspectivă asupra condițiilor care sunt socotite adesea în mod disprețuitor ca „fiind imaginații” ... [Va continua]

Proverbe armenesti despre lăcomie

• Nu râvni la prea mult, ca să te poți bucura de ce ai. Hrant Avakian • Cea dintâi dovadă a unui caracter meschin și josnic este lăcomia. • Lacomul e un sărac lipsit de toate cele. • Lacomul seamănă cu un muritor de foame într-o brutărie. • Lăcomia e un actor care, pe lângă toate rolurile, poate interpreta – cu succes – până și dezinteresul față de câștig. • Lăcomia e un viciu ai cărui ochi sunt mai mari decât stomacul. • Cel care râvnește întruna e sărac, iar cel care nu râvnește niciodată e bogat. • Păianjenul e un proprietar ai cărui chiriași sunt mai costisitori decât chiriașii altor proprietari. Hacob Paronian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”